

foranledige en Nedsættelse i Bevillingen; det vilde da være kommet Landet tilgode i sin Tid og ikke have kostet Landet fire Skilling til Rigsdagen, thi den behøver ikke at vente. Det var altsaa en fuldstændig urigtig Opfattelse af mine Udtalelser, som den ærede Ordfører her er kommen med. Forresten skal jeg nu sige ligesom han: alle hans Behageligheder overlader jeg til ham selv.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem kan ikke forlange, at vi skulle begjære et Tilfagn af Krigsministeren derom; thi det er ikke Enhver, der er anlagt saaledes, at naar han indgaar bestemte Bøfter, saaledes som Ministeren nu her med Hensyn til Kontrakten, han da spekulerer paa, hvorledes han selv paa egen Haand kan bryde den, og det vilde Ministeren gjøre, hvis han forandrede den, saaledes som det ærede Medlem vil have. Det vilde være i høi Grad urimeligt at forlange af den ærede Krigsminister, at han skulde give os Tilfagn om, at en Kontrakt, som har den Ordlyd, som jeg har omtalt — og det fremgaar jo ogsaa af Betænkningen — skulde ensidig kunne forandres. En saadan Urimelighed kan Udvalget ikke indlade sig paa.

Munter: Det kunde aldrig falde mig ind at gjøre et saa taabeligt Forlangende som det, den ærede Ordfører der lægger mig i Munden. Jeg veed ikke, hvorfor den ærede Ordfører ikke kan tage mine Ord ganske ligefrem, som jeg har sagt dem, nemlig at man henstiller til Ministeren at gjøre dette, hvis han kan faae den anden Part til at gaae ind derpaa. Det kunde ikke falde mig ind, at Ministeren ensidig skulde forandre Kontrakten. Var der ikke Undskyldning nok for ham til at begjære Forandringen, hvis den var mulig, deri, at den lovgivende Myndighed havde stillet en saadan Opfordring til ham? Sætter det ærede Medlem da saa liden Pris paa, hvad dette Thing forlanger af Ministeren, at han vil have det betragtet paa denne Maade? Dette skulde forundre mig meget. Den ærede Minister — den ærede Ordfører, mener jeg (Munterhed). De Herre maa indskyde min Feiltagelse, det, som jeg der sagde, skal ikke være nogen Bentydning til Noget, jeg kom blot til at fortælle mig. Jeg siger, at den ærede Ordfører, som jeg var saa uheldig at komme til at kalde Minister, har tidligere ved enhver Leilighed hævdet overfor Regjeringen, at Udtalelser fra Representationen skulde have en stor Betydning, og nu ser jeg, at han vil svække disse, men

hvorfor? Det er, fordi det er med Hensyn til hans Indlingsfag.

Ordføreren (Berg): Det Sidste er forsaavidt rigtigt, som det ærede Medlem siger, at det kunde være blevet til stor Gavn for Landet, hvis man ad den Vej, som nogle ærede Medlemmer antydede, kunde faae en Nedsættelse i Bevillingen. Naar jeg og andre Medlemmer af Udvalget have forment, at det efter hele Stillingen vilde være til Stade for Landet, ligger ogsaa deri Nøglen til, at vi, selv om vi havde tænkt os de forunderlige Veie, som det ærede Medlem har anbefalet, dog ikke have fulgt dem.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 1 af Udvalget:

§§ 1 og 2 affattes saaledes:

§ 1.

Som Tillæg til de i Finantsloven af 30te Marts 1876 opførte Udgifter bevilges en Sum af 2,000,000 Kr. til de i § 2 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de i Finantslovens § 26 til andre og overordentlige Statsudgifter opførte Beløb bevilges:

Krigsministeriet vedkommende:

f. Til Komplettering af Hærens Materiel:

g. Til Anstættelse af 16 Batterier Bagladefeltstyts med

Tilbehør . . . . . 2,000,000 Kroner.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 2 af Samme Titelen affattes saaledes:

„Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877.“
ansaaes vedtaget som Følge af den foregaaende Afstemning.

Govforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges med 87 Stemmer imod 2.